

en ren Tilfældighed, at det var de samme Udgiftsbilag, der kom igen i Regnskaberne for de forskellige Aar. Dette opdagedes kun ved en tilfældig Omstændighed, og saa viste det sig altsaa, at det hele var i Uorden. Derfor tror jeg, det med Rette kan fremhæves som nødvendigt, at der ved alle saadanne Institutioner, hvor der er en regelmæssig Udgifts- og Indtægtsforvaltning, ogsaa findes en virkelig Deltagelse fra Centralforvaltningens Side i Udgifternes Afholdelse, og at der finder en regelmæssig Undersøgelse af Kasserne Sted i Overensstemmelse med Kasseforordningen.

Til Slutning skal jeg nævne en Bevilling, som fremtræder paa Tillægsbevillingslovsforslaget som en Genbevilling, men som ifølge en Skrivelse, der foreligger for Finansudvalget, men endnu ikke er behandlet i Udvalget, viser sig ikke at være en Genbevilling, idet denne Konto har været Genstand for en ulovmedholdelig Udgift. Der findes nemlig til § 27 B. under Nr. 24—25 en Bevilling angaaende Tilvejebringen af en Telefon-Dobbeltledning af 5 mm Kobber mellem København og Falster. Til denne søges en Bevilling, som om det var en Genbevilling, paa 7,539 Kr. 08 Øre. Det viser sig nu, at dette ikke er en Genbevilling, men derimod en Benyttelse af Bevillingen, som ikke har været lovmedholdelig, hvorfor den højtærede Minister for offentlige Arbejder nu har sendt Finansudvalget en Skrivelse, hvorefter han ønsker Indemnitet for denne Udgift. Men til dette Spørgsmaal skal jeg komme tilbage ved Forslagets tredie Behandling, naar denne Sag har været gjort til Genstand for Behandling i Udvalget.

K. M. Klausen: Paa de allerfleste Punkter kan jeg henholde mig til de Udtalelser, der ere fremsatte af den ærede Ordfører. Der er dog et Par Spørgsmaal, hvor jeg er uenig med den ærede Ordfører, som jeg derfor kort skal omtale. Det første er Spørgsmaalet om et personligt Tillæg paa 4,255 Kr. til 22 Postpakmestre. Denne Sag er fremsat ved Finanslovens anden Behandling, og der var den Gang stillet Forslag af den højtærede Minister om at yde disse Postpakmestre dette personlige Tillæg, idet Administrationen har ment, at de vare berettigede til at faa det. Jeg deler denne Anskuelse og synes, at Ret og Billighed taler for det. Nu havde den højtærede Minister stillet Forslag paa Tillægsbevillingsloven om at yde dette Tillæg i Finansaaret 1910—11, men efter

den Stilling, som Folketingets Flertal indtog ved anden Behandling af Finanslovsforslaget, har Ministeren nu stillet Forslag om at lade Tillæget udgaa. Vi ere imidlertid 3 Mindretal i Finansudvalget, der ikke have kunnet slutte os dertil, og som fastholde Forslaget. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa denne Sag, fordi jeg udførligt har omtalt den ved Finanslovens anden Behandling.

Jeg vil dernæst gøre et Par Bemærkninger til Udenrigsministeriets Budget. Der findes et Forslag om en Bevilling paa 29,000 Kr. til Udstyring og Rejser, og vi have fra Ministeriet faaet en Redegørelse for, hvorledes dette store Beløb er blevet anvendt. Det forekommer mig nu, at man er meget flot overfor Udenrigsministeriets Embedsmænd med Hensyntil Anvendelsen af disse Penge. Jeg skal nævne som Eksempler, at som Bøsættelsespenge til Gesandten i Christiania er der udgivet et Beløb paa 12,000 Kr., som Flytningsrefusion til en forhenværende Gesandt i Wien og Rom for Flytning af hans Bohave og Rejse fra Wien til København 2,586 Kr. 99 Øre, som Bøsættelsespenge til Gesandten i Wien og Rom et Beløb paa 9,000 Kr. og som Flytningsrefusion til Gesandten i Christiania for Flytning af Bohave fra København til Christiania 1,310 Kr. 40 Øre. Jeg synes, at man meget godt maatte kunne indskrænke disse Udgifter noget, og jeg tror ogsaa, at det er en Anskuelse, som deles af hele Udvalget.

Paa Kultusministeriets Budget er der forlangt en Bevilling paa 5,000 Kr. til en Kirke i Harbøre. Det have vi fra Socialdemokratiets Side ikke villet gaa med til. Jeg maa gøre opmærksom paa, at Staten har givet et Tilskud til Opførelse af Kirken i Harbøre paa 18,500 Kr., det vil sige det almindelige Tilskud, som Staten giver til Kirker som denne. Men nu have de i Harbøre bygget en Kirke, som er betydelig dyrere, end den Slags Kirker pleje at være. Den har nemlig kostet over 35,000 Kr. De mangle altsaa Penge og komme derfor paa ny til Statskassen og bede om at faa denne ekstraordinære Bevilling paa 5,000 Kr. Det forekommer mig, at dette bør Staten ikke gaa med til. Naar de paagældende have faaet deres Tilskud i Lighed med, hvad der plejer at ydes andre Steder, maa de se at klare sig med det, og ville de saa have en særlig stor og flot Kirke, faar det være deres egen Sag.

Der har været forhandlet med den højtærede Kultusminister om den Gæld